

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 812

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 august 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 257 din 5 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 41 ¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții	2–4		
Decizia nr. 259 din 5 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	4–6	132.	sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind acordarea de derogări unităților care realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE privind igiena produselor alimentare, precum și de stabilire a procedurii de acordare a derogărilor și de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a unităților în care se realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale
Decizia nr. 321 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 3 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	7–9		12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
106. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind modificarea anexei la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 106/2018 pentru desemnarea personalului Ministerului Afacerilor Interne competent să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale prevăzute în acte normative	9–11	133.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind condițiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în care poate fi efectuată procesarea laptelui crud care nu îndeplinește criteriile referitoare la numărul total de germeni prevăzute în secțiunea IX din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008
131. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2008 pentru aprobarea Normei			14–15
			15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 257**

din 5 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 41¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 77 din 4 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 78/739/2019/a1, **Tribunalul Militar Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 41¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții**, excepție ridicată de Cristian Florin Zaha într-o cauză penală în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de dezertare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că „din conținutul art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, dincolo de orice îndoială rezonabilă, rezultă foarte clar că punerea în executare a avertismentului se putea pune în aplicare după comunicarea hotărârii”. Susține că, „din ordonanța procurorului militar de caz și din ordonanța primului-procuror militar rezultă faptul că nu se aplică acest articol din Codul de procedură penală, aplicându-se doar art. 2.553 și art. 2.556 din Codul civil”. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 414 alin. (1) din Codul penal reiterează cele susținute cu privire la dispozițiile art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală. Referitor la dispozițiile art. 41¹ din Legea nr. 80/1995, autorul excepției arată că are contract de muncă (contract de exercitare a profesiei de cadru militar în activitate) cu șeful unității militare 02515 București, iar nu cu comandantul unității militare 01144 Roman. Referitor la dispozițiile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999, autorul excepției susține că nu putea fi încadrat pe o funcție de ofițer 3 cu salariul aferent acesteia, deoarece a ocupat și ocupă legal o funcție de ofițer 4 în cadrul unității militare 02515 București.

7. **Tribunalul Militar Iași** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 41¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, excepție ridicată de Cristian Florin Zaha în Dosarul nr. 78/739/2019/a1 al Tribunalului Militar Iași. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.417D/2019.

2. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției. În ceea ce privește art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, acesta apreciază că dispozițiile sunt neclare, deoarece avertismentul trebuie pus în aplicare în momentul comunicării, iar nu înainte, astfel cum au făcut organele judiciare în cauza sa. Susține că textele criticate nu prevăd că nerespectarea avertismentului duce la o procedură de cercetare, judecare și condamnare a persoanei respective. În ceea ce privește dispozițiile art. 414 alin. (1) din Codul penal apreciază că acestea sunt neconstituționale deoarece el are contract de exercitare a profesiei de cadru militar cu Ministerul Apărării Naționale, care a delegat, conform unui ordin de ministru, comandanților unităților militare competența încheierii de contracte. Susține că nu are contract cu unitatea militară din cadrul căreia face parte comandantul care a făcut sesizarea referitoare la săvârșirea infracțiunii de dezertare. Arată că organele judiciare au considerat că orice comandant, indiferent de unitatea la care este încadrat, poate face o sesizare referitoare la infracțiunea anterior menționată.

4. Reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece criticile privesc modul de interpretare și aplicare a legii de către organele judiciare și modul de soluționare pe fond a cauzei penale.

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 411 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții. Legea nr. 80/1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, iar dispozițiile art. 411 au fost modificate prin art. I pct. 41 din Legea nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 13 mai 2019. Legea nr. 138/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 22 iulie 1999. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală: „Dacă avertismentul nu poate fi executat îndată după pronunțare, punerea în executare a acestuia se face la rămânerea definitivă a hotărârii, prin comunicarea unei copii de pe aceasta persoanei a căreia i se aplică.”;

— Art. 414 alin. (1) din Codul penal: „Absența nejustificată de la unitate sau de la serviciu, care depășește 3 zile, a oricărui militar se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”;

— Art. 411 din Legea nr. 80/1995: „Persoanele care urmează să devină cadre militare în condițiile art. 36 alin. 1 lit. a)—c¹) și h), ale art. 38 lit. a) și d) și ale art. 40 alin. 1 lit. a), la admiterea într-o instituție militară de învățământ pentru formarea ofițerilor, maștrilor militari sau subofițerilor în activitate, încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 8 ani de la numirea lor în prima funcție, potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

În condițiile prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. d)—g) și i), la art. 38 lit. b)—c) și e) și la art. 40 alin. 1 lit. b)—g), persoanele în cauză încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 4 ani, potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

Durata contractelor încheiate în condițiile alin. 1, 2 și 14 se prelungește de drept, prin acte adiționale, cu o durată cuprinsă între 4 și 8 ani, stabilită prin ordin al ministrului apărării naționale, în situația în care cadrele militare în activitate sunt trimise cu acordul lor și admise la studii universitare de licență, master, doctorat sau la studii postliceale, finanțate de la bugetul de stat și organizate în instituții de învățământ din țară și străinătate, la forma de învățământ cu frecvență.

După expirare, contractele pot fi reînnoite, în funcție de opțiunea părților, pe perioade succesive cu durata de până la 4 ani, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale.

Contractele încheiate în condițiile alin. 4 încetează de drept în situațiile prevăzute la alin. 3, la data înmatriculării în instituția de învățământ.

Începând cu data prevăzută la alin. 5, cadrele militare în cauză încheie noi contracte cu o durată cuprinsă între 4 și 8 ani, care se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale.

Dispozițiile alin. 3, alin. 5 și 6 se aplică în mod corespunzător în situația prevăzută la art. 36 alin. 1 lit. h).

Cadrele militare care au o vechime ca ofițer, maștru militar sau subofițer în activitate de cel puțin 15 ani pot încheia cu Ministerul Apărării Naționale contracte până la împlinirea limitei de vârstă în grad.

Cu 6 luni înainte de expirarea contractului, părțile sunt obligate să se încunoștințeze reciproc asupra intenției de reînnoire a acestuia.

În situația în care înainte de expirarea duratei stabilite, cadrele militare reziliază contractul potrivit art. 85 alin. 1 lit. h), acestea sunt obligate să anunțe Ministerul Apărării Naționale cu cel puțin 30 de zile înainte, iar în cazul în care se află pe perioada contractului prevăzut la alin. 1, 2 și 14 sau, după caz, alin. 3, alin. 6 și 7, cadrele militare sunt obligate și să restituie cheltuielile de întreținere și de instruire pe timpul școlarizării, proporțional cu perioada de contract rămasă neexecută.

Aceeași obligație de restituire a cheltuielilor de întreținere și de instruire pe timpul școlarizării revine cadrelor militare, dacă sunt trecute în rezervă de către Ministerul Apărării Naționale, potrivit art. 85 alin. 1 lit. i)—n), art. 87 și 88, înainte de expirarea contractelor prevăzute la alin. 1, 2 și 14 sau, după caz, alin. 3, alin. 6 și 7, proporțional cu perioada de contract rămasă neexecută.

În situația în care Ministerul Apărării Naționale trece în rezervă cadrele militare înainte de expirarea contractelor, potrivit art. 85 alin. 1 lit. e), sau la expirarea contractelor, potrivit art. 85 alin. 1 lit. e¹), din inițiativa Ministerului Apărării Naționale, acestea beneficiază de măsuri de protecție socială conform prevederilor legale.

Contractele pot fi reziliate prin acordul ambelor părți în situația în care trecerea în rezervă a cadrelor militare se face potrivit art. 85 alin. 1 lit. f) și g). În aceste cazuri părțile nu au obligații una față de cealaltă.

Prin excepție de la prevederile alin. 1, personalul navigant de aviație încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 12 ani de la numirea lor în prima funcție.

Durata contractelor prevăzute la alin. 1 pentru ofițerii medici, medici dentiști și farmaciști se prelungește cu un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat.

Normele de restituire a cheltuielilor de întreținere și de instruire pe timpul școlarizării prevăzute la alin. 10 și 11 se aprobă prin ordin al ministrului apărării naționale.”;

— Art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999: „Cadrele militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale, în permisie și pe timpul executării sancțiunilor disciplinare prevăzute în regulamentele militare, primesc soldele lunare și celelalte drepturi bănești avute.”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 42 alin. (1) potrivit căruia munca forțată este interzisă și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia determină neconstituționalitatea textelor criticate prin faptul că „din ordonanța procurorului militar de caz și din ordonanța primului-procuror militar rezultă faptul că nu se aplică acest articol din Codul de procedură penală, aplicându-se doar art. 2.553 și art. 2.556 din Codul civil”. Totodată, învederează diferite aspecte de fapt, precum modalitatea de remunerare și de exercitare a profesiei de cadru militar în activitate, apreciind că acestea sunt elemente care determină neconstituționalitatea dispozițiilor de lege criticate.

14. Având în vedere cele susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate și de soluția pronunțată de procuror. Curtea reține că modul de aplicare a dispozițiilor criticate și soluția pronunțată de

procuror, la care face referire autorul excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestuia, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci sunt de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

15. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 575 alin. (2) din Codul de procedură penală, ale art. 414 alin. (1) din Codul penal, ale art. 411 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și ale art. 42 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, excepție ridicată de Cristian Florin Zaha în Dosarul nr. 78/739/2019/a1 al Tribunalului Militar Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Militar Iași și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 5 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Nicolae Răzvan Mittrache în Dosarul nr. 10.671/55/2021/a1 al Judecătoria Arad — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.964D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar prin care autorul excepției solicită admiterea acesteia și judecarea în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Face referire la jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 330 din 11 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.671/55/2021/a1, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal**, excepție ridicată de Nicolae Răzvan Mittrache cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16 din Constituție, deoarece sunt ignorate schimbările legislative favorabile inculpaților. Susține că de aplicarea legii penale mai favorabile beneficiază doar persoanele condamnate cărora le-au fost aplicate pedepse cu închisoarea ce excedează maximul special prevăzut de legea penală nouă, nu și persoanele condamnate care se află în executarea unor pedepse ce nu depășesc maximul special prevăzut de legea nouă. În continuare, face referire la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, apreciind că este încălcat și principiul proporționalității infracțiunilor și pedepselor. Susține că nereducerea pedepsei care nu depășește maximul special prevăzut de legea nouă echivalează cu neaplicarea legii penale mai favorabile și impunerea unei pedepse considerate excesive și disproporționate față de infracțiune.

6. **Judecătoria Arad — Secția penală** arată că prin dispozițiile criticate se reglementează unica situație de incidență a principiului *mitior lex* în raport cu cazurile în care judecata s-a realizat definitiv. Scopul acestor norme juridice rezidă în necesitatea asigurării efectivității principiului legalității pedepsei. În acest context, trebuie amintit că legalitatea pedepsei implică nu doar existența unui suport legal la data aplicării, ci și menținerea acestui suport pe durata executării. Or, în cazul unei succesiuni în timp a legilor penale, dacă pedeapsa aflată în executare depășește maximul special al sancțiunii prevăzute de legea nouă pentru aceeași infracțiune, există o diferență de pedeapsă care nu se mai regăsește într-un text în vigoare, fiind astfel necesară reducerea pedepsei aplicate astfel încât aceasta să se încadreze în noile limite de pedeapsă. Faptul că legiuitorul a înțeles să reglementeze reducerea pedepsei aplicate potrivit legii vechi, mai aspre, la maximul prevăzut de legea nouă, mai favorabilă, reprezintă o opțiune de politică penală explicabilă prin faptul că aplicarea dispozițiilor legii noi în cazul infracțiunilor definitiv judecate se realizează invariabil în etapa *post sententiam*, așadar după pronunțarea unei hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat, inclusiv sub aspectul modalității de individualizare a pedepsei. Instanța opinează că reducerea pedepsei în maniera propusă de către autorul excepției ar conduce la reaprecierea fondului cauzei definitiv judecate și, implicit, la încălcarea autorității de lucru judecat a hotărârii de condamnare, echivalând totodată cu o nouă cale de atac, neprevăzută de lege. Prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, consacrate în cuprinsul art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât pentru a putea discuta despre o discriminare este necesară aplicarea unui tratament diferit unor situații identice, respectiv aplicarea unui tratament identic unor situații diferite. Or, persoanele care se pot prevala în folosul lor de prevederile art. 6 alin. (1) din Codul penal au fost condamnate și se află în executarea unor pedepse a căror durată depășește maximul special prevăzut de legea nou-intervenită. Așa fiind, este justificată reducerea cuantumului sau duratei pedepsei aplicate la maximul special prevăzut de legea nouă, având în vedere, pe de o parte, necesitatea asigurării principiului legalității sancțiunilor de drept penal, iar, pe de altă parte, particularitățile procedurii în cadrul căreia se face aplicarea legii mai favorabile, particularități ce trebuie să

țină seama de principiile autorității de lucru judecat și securității raporturilor juridice. Totodată, apreciază că textele de lege criticate nu contravin nici principiului proporționalității sancțiunilor de drept penal, întrucât scopul acestora este tocmai acela de a așeza o pedeapsă aflată în curs de executare și care depășește limitele de sancțiune prevăzute de o lege penală nouă, mai favorabilă, în noile limite legale, situând-o în conformitate cu noua viziune a legiuitorului asupra gravității faptei ce a atras condamnarea.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul**, invocând Decizia nr. 727 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 decembrie 2015, susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) din Codul penal: „*Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.*”;

— Art. 4 din Legea nr. 187/2012: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 7 privind principiul legalității incriminării și pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 330 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663

din 11 august 2017, Decizia nr. 458 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 20 octombrie 2016, Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, Decizia nr. 540 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 30 decembrie 2014.

14. Prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, precitată, Curtea a constatat că, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, al securității juridice și al separației puterilor în stat, legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție (paragraful 41). Curtea a observat că autorii excepției deduceau neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive. Analiza a pornit de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat însă că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne, astfel, în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a

legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal actual. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității (paragrafele 45, 51 și 52).

15. Referitor la pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, prin Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări (paragraful 36).

16. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, precitată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege, reținând că cele statuate prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, precitată, se aplică *mutatis mutandis* (paragraful 20). În același sens sunt și deciziile nr. 735 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015, și nr. 381 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 28 iulie 2015.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Răzvan Mitrache în Dosarul nr. 10.671/55/2021/a1 al Judecătorei Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 321

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 3 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Lucian Blăguțiu în Dosarul nr. 1.001/85/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.075D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent menționează că autorul excepției a depus, prin avocat Cristina Rotar, o cerere de judecare în lipsă a cauzei.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, pe de o parte, se critică omisiunea legiuitorului de a menționa în textul criticat și categoria de persoane din care autorul consideră că face parte și, pe de altă parte, se ridică o problemă de interpretare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.001/85/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Lucian Blăguțiu într-o cauză având ca obiect salarizarea în conformitate cu prevederile pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, și nu potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că este contrară Constituției omisiunea textului criticat de a se referi și la funcționarii publici din direcțiile de sănătate publică, cu pregătire superioară în medicină și confirmate în specialitatea de medic primar de igienă sau sănătate publică din cadrul inspecției sanitare de stat (control în sănătate publică). Autorul excepției apreciază că și el face parte din categoria *personalului de specialitate*, concluzie care rezultă din coroborarea art. 27 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, art. 9 alin. (2) din Ordinul ministrului sănătății publice nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind

organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat și art. 6 alin. (5) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București. Având în vedere aceste prevederi rezultă că medicii inspecți sanitari dezvoltă atât o carieră medicală, cât și una administrativă; cu toate acestea, din fișa postului se înțelege că aceștia desfășoară exclusiv activități medicale, respectiv igienă și sănătate publică, cu atribuții și răspunderi suplimentare, specifice funcționarilor publici. În ciuda acestui fapt, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 3 din 20 ianuarie 2020, a statuat că personalul cu statut de funcționar public încadrat în serviciul de control în sănătate publică din direcțiile de sănătate publică, cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii și sănătate publică, nu face parte din categoria „personalului de specialitate” din direcțiile de sănătate publică, prevăzut la pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, încalcându-se, astfel, art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție, așa cum au fost acestea interpretate și dezvoltate de Curtea Constituțională.

7. Autorul menționează că legislația anterioară Legii-cadru nr. 153/2017 nu institua această situație discriminatorie. În schimb, potrivit legislației în vigoare, ordonatorii de credite au libertatea de a încadra în anexa nr. II sau în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 personalul care îndeplinește ambele calități, respectiv de medic specialist (condiție prevăzută pentru a ocupa poziția de funcționar public prin concurs) și funcționar public. Funcționarii publici din direcțiile de sănătate publică, cu pregătire superioară în medicină și confirmate în specialitatea de medic primar de igienă sau sănătate publică, din cadrul inspecției sanitare de stat (control în sănătate publică), fac parte, însă, în primul rând, din categoria personalului din sănătate și, ca atare, salarizarea lor ar trebui să fie subsumată anexei nr. II, și nu anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017. De altfel, condiția esențială pentru ocuparea poziției de funcționar public este deținerea calității de medic. Calitatea de medic primar/specialist în sănătate publică la nivelul structurii de conducere a direcțiilor de sănătate publică este intrinsec legată de abilitatea de a asigura scopul acestor structuri specializate, de a pune în aplicare politica și programele naționale de sănătate publică pe plan local, de a identifica problemele locale prioritare de sănătate publică, de a elabora și implementa acțiuni locale de sănătate publică.

8. În final, autorul arată că, prin interpretarea greșită a textelor de lege, începând cu 1 martie 2018, salariul calculat conform noii legi a salarizării este cu aproape 8.000 de lei mai mic decât al unui medic primar — personal contractual în cadrul Direcției de Sănătate Publică Sibiu, deși deține și funcție publică, adică răspundere și atribuții suplimentare, greu puse la încercare în pandemia de coronavirus, ceea ce reprezintă o gravă inechitate.

9. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal arată că prevederile criticate nu disting între personal contractual și funcționari publici, ci prevăd foarte clar că se aplică personalului de specialitate din direcțiile de

sănătate publică, iar personalul cu statut de funcționar public încadrat în serviciul de control în sănătate publică din direcțiile de sănătate publică nu face parte din categoriile personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică, astfel că prevederile criticate nu îl vizează pe autorul excepției.

10. În plus, prevederile criticate exprimă o opțiune a legiuitorului, Curtea Constituțională statuând, în mod constant, că drepturile salariale ale personalului autorităților și instituțiilor publice, inclusiv drepturile suplimentare, sunt stabilite prin lege; or, în virtutea acestei atribuții, legiuitorul poate, în funcție de modificarea resurselor bugetare, să intervină asupra criteriilor de acordare și a cuantumurilor valorice ale unor drepturi, să anuleze ori să suspende vremelnic acordarea unora dintre drepturile prevăzute.

11. În sfârșit, art. 53 din Constituție nu se încalcă, întrucât stabilirea sistemului de salarizare este atributul exclusiv al legiuitorului, singurul în măsură să aprecieze criteriile legale pe baza cărora se fundamentează un anumit sistem de încadrare într-o anumită categorie profesională.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă dispozițiile pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 21 februarie 2020, care au următorul cuprins:

— „*Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la muncă.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, criticile autorului pot fi rezumate în sensul că norma legislativă criticată, așa cum a fost interpretată de instanța supremă, discriminează personalul cu statut de funcționar public încadrat în serviciul de control în sănătate publică din direcțiile de sănătate publică, cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii și sănătate publică, denumit în continuare *personalul*, față de alți salariați ai acestor direcții. Tratatul diferențiat constă în faptul că personalul nu este considerat personal de specialitate din

direcțiile de sănătate publică. Consecința practică a acestui tratament diferențiat este aceea că personalul nu va fi salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea medicilor și, în general, a personalului sanitar din România, ci potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea funcționarilor publici din România. În fapt, autorul excepției apreciază că, din cauza acestui tratament diferențiat, nu poate să beneficieze de salarizarea mai favorabilă, potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, ci este remunerat potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

18. Autorul excepției consideră că este contrar exigențelor impuse de art. 16 alin. (1) din Constituție faptul că norma legislativă, așa cum a fost interpretată de instanța supremă, nu a ținut seama că personalul, la fel ca alți salariați ai direcțiilor de sănătate publică, are și pregătire medicală, nu doar administrativă. Cu alte cuvinte, autorul excepției de neconstituționalitate impută legiuitorului și instanței supreme că nu au acordat o greutate mai mare împrejurării că personalul, asemenea celorlalți specialiști din cadrul direcțiilor de sănătate publică, are pregătire medicală superioară și că, dimpotrivă, au ținut seama ca precădere de funcția administrativă pe care o exercită și, ca atare, este salarizat în conformitate cu anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

19. Revine, deci, Curții Constituționale sarcina de a stabili dacă această opțiune legislativă, așa cum a fost interpretată de instanța supremă, este arbitrară și, deci, contrară art. 16 alin. (1) din Constituție [pentru o situație în care Curtea a constatat că este arbitrar și, deci, contrară art. 16 alin. (1) din Constituție un tratament normativ aplicat pentru două categorii de subiecte de drept, a se vedea Decizia nr. 670 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1157 din 6 decembrie 2021, paragrafele 28—32].

20. Este adevărat, pe de o parte, că personalul are **pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii și sănătate publică**. Este neîndoielnic, deci, că există motive legitime care susțin ideea că personalul se află, din anumite puncte de vedere, într-o situație similară nu doar cu ceilalți personal de specialitate din direcțiile de sănătate publică, ci, în general, cu personalul medical. Pe de altă parte, este adevărat că personalul are statut de **funcționar public încadrat în serviciul de control în sănătate publică din direcțiile de sănătate publică**. În esență, autorul excepției consideră că este discriminatoriu că legiuitorul și instanța supremă au acordat greutate mai mare acestei din urmă împrejurări.

21. Această critică formulată de către autorul excepției de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru că, în niciun caz, prin exprimarea acestei soluții legislative nu s-a depășit marja de apreciere pe care statul o deține în felul în care conduce politicile sale salariale. Direcțiile de sănătate publică reprezintă, înainte de toate, entități ale administrației publice. Ca atare, rolul lor și, în particular, al funcționarilor publici încadrați în serviciul de control al acestora este primordial unul de exercitare a funcției publice, și nu unul strict medical, în sensul tehnic al acestui concept. Evident că, așa cum în mod just subliniază instanța supremă, în paragraful 71 al Deciziei nr. 3 din 20 ianuarie 2020, „pregătirea profesională superioară în medicină și confirmarea în specialitățile medicale se circumscriu unei condiții obligatorii pentru încadrarea în funcții a personalului din cadrul serviciului de control în sănătate publică, condiție intrinsec legată de competențele specifice ocupantului postului, deci și a posturilor ocupate de funcționarii publici cu atribuții de control din cadrul direcțiilor de sănătate publică, competențe care asigură atingerea scopului acestei structuri, relativ la implementarea și derularea programelor naționale de sănătate publică”. Dar pregătirea medicală impusă personalului, deși, indiscutabil, o condiție foarte importantă și necesară, rămâne doar un **mijloc** pentru atingerea scopului final al exercitării funcțiilor impuse personalului. Într-adevăr, cum în mod judicios a remarcat și

instanța supremă în decizia menționată, paragraful 76, „relevant este faptul că regimul juridic al funcționarului public este unul statutar, reglementat prin lege organică, distinct de regimul juridic contractual al raporturilor de muncă al celorlalți salariați (cum ar fi, de pildă, cel al medicilor), întemeiat pe contractul individual de muncă și reglementat prin Legea nr. 53/2003 —

Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii)”.
22. Având în vedere aceste considerente, tratamentul normativ stabilit prin soluția legislativă criticată, așa cum a fost interpretată de instanța supremă, nu este arbitrar și, ca atare, nu este nici discriminatoriu.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Blăguțiu în Dosarul nr. 1.001/85/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile pct. 2 nota 1 din capitolul I din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, așa cum au fost interpretate prin Decizia nr. 3 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului afacerilor
interne nr. 106/2018 pentru desemnarea personalului
Ministerului Afacerilor Interne competent să constate
contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale
prevăzute în acte normative**

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 106/2018 pentru desemnarea personalului Ministerului Afacerilor Interne competent să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale prevăzute în acte normative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 9 octombrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 11 august 2022.
Nr. 106.

Nr. crt.	Actul normativ	Personalul desemnat	Temeiul abilitării
1.	Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 60 alin. (1)
2.	Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii de poliție din cadrul Direcției generale logistice abilitați să exercite controlul de stat al calității în construcții pentru obiectivele din cadrul Ministerului Afacerilor Interne	art. 39
3.	Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, republicată	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 39 alin. (1)
4.	Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 192 alin. (2)
5.	Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date	art. 64
6.	Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și inspectoratelor pentru situații de urgență județene/ București-Ilfov; d) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 14 ¹
7.	Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 23 alin. (3)
8.	Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 53 alin. (1)
9.	Legea pomiculturii nr. 348/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 31
10.	Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 42 alin. (3)
11.	Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 29 alin. (1)
12.	Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 131
13.	Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și agenții de poliție din cadrul serviciilor publice comunitare de pașapoarte; d) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Direcției Generale de Pașapoarte	art. 48
14.	Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 78 alin. (3)
15.	Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 5 alin. (2)
16.	Ordonanța Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 6 ¹ alin. (3)
17.	Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 76 lit. d)
18.	Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 29 alin. (1) lit. d)

Nr. crt.	Actul normativ	Personalul desemnat	Temeiul abilitării
19.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului, etanului lichid, benzinei, motorinei și a altor produse petroliere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 207/2001, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 14 alin. (1)
20.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 15
21.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2002 privind regimul de deținere al câinilor periculoși sau agresivi, republicată	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 20 alin. (1)
22.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 136
23.	Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 69
24.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; c) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 44
25.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; c) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 38 alin. (2)
26.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 8 alin. (2) lit. c)
27.	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române, pentru contravențiile prevăzute de art. 32 alin. (1) lit. a) și b); b) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române, pentru contravențiile prevăzute de art. 32 alin. (1) lit. a) și b)	art. 32 alin. (2)
28.	Hotărârea Guvernului nr. 237/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la accesul, evidența și protecția turiștilor în structuri de primire turistice, republicată	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru contravențiile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d), f) și h)	art. 4 alin. (1)
29.	Hotărârea Guvernului nr. 452/2003 privind desfășurarea activității de agrement nautic, cu modificările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și subofițerii Jandarmeriei Române	art. 12
30.	Hotărârea Guvernului nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 34 alin. (1) lit. d)
31.	Hotărârea Guvernului nr. 2.293/2004 privind gestionarea deșeurilor rezultate în urma procesului de obținere a materialelor lemnoase, cu modificările ulterioare	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 8 lit. c)
32.	Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare	ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române	art. 11 alin. (4)
33.	Hotărârea Guvernului nr. 1.136/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea serviciilor publice de salvare acvatică — salvamar și a posturilor de prim ajutor pe plajă	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române	art. 23 alin. (4) din norme
34.	Hotărârea Guvernului nr. 1.175/2007 pentru aprobarea Normelor de efectuare a activității de transport rutier de mărfuri periculoase în România	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române	art. 31 lit. e) și art. 42 din norme
35.	Hotărârea Guvernului nr. 1.061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României	a) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române; b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției de Frontieră Române; c) ofițerii și subofițerii din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și inspectoratelor pentru situații de urgență județene/București—Ilfov	art. 26

ORDIN**privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind acordarea de derogări unităților care realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE privind igiena produselor alimentare, precum și de stabilire a procedurii de acordare a derogărilor și de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a unităților în care se realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale**

Văzând Referatul de aprobare nr. 3.549 din 14.12.2021, întocmit de Direcția siguranța alimentelor de origine animală din cadrul Direcției generale siguranța alimentelor, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare,

luând în considerație prevederile Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/627 al Comisiei din 15 martie 2019 de stabilire a unor modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra produselor de origine animală destinate consumului uman în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.074/2005 al Comisiei în ceea ce privește controalele oficiale, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică produselor de origine animală, cu amendamentele ulterioare,

având în vedere prevederile art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 2.074/2005 al Comisiei din 5 decembrie 2005 de stabilire a măsurilor de aplicare privind anumite produse reglementate de Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și organizarea unor controale oficiale prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004 și (CE) nr. 854/2004, cu amendamentele ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind acordarea de derogări unităților care realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE privind igiena produselor alimentare, precum și de stabilire a procedurii de acordare a derogărilor și de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a unităților în care se realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 22 aprilie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Produsele alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale sunt cele atestate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății

și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 724/1.082/360/2013 privind atestarea produselor tradiționale, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Produsele alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, obținute în unitățile înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor care dețin atestat pentru fabricarea produselor alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale și care au solicitat și au obținut derogări de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE, cu amendamentele ulterioare, se comercializează numai pe piața națională.

(2) Produsele alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, obținute în unitățile autorizate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor pentru schimburi intracomunitare care dețin atestat pentru fabricarea produselor alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale și care au solicitat și au obținut

derogări de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE, cu amendamentele ulterioare, pot face obiectul schimburilor intracomunitare și exportului în țări terțe.”

3. La articolul 4 alineatul (2) din norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) «Atestat produse tradiționale» eliberat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 724/1.082/360/2013, cu modificările și completările ulterioare, în copie conformă cu originalul;”

4. La articolul 9 din norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Unitățile autorizate/înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor care dețin atestat pentru fabricarea produselor alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, care au solicitat și au obținut derogări de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE, cu amendamentele ulterioare, conform prevederilor prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, sunt înscrise de către direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială sunt amplasate, într-un registru special, acordându-se pentru fiecare

unitate un număr de înregistrare, precedat de literele PT, care semnifică «produs tradițional», și de indicativul județului.”

5. Articolul 10 din norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Eticheta produselor alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, obținute în unități autorizate/înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, conform prevederilor prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, pe lângă prevederile art. 11 din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 724/1.082/360/2013, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să includă și următorul text: «PRODUS TRADIȚIONAL OBȚINUT ÎN UNITATEA.....» — se înscrie numărul de înregistrare al unității din registrul special, precedat de literele PT, care semnifică «produs tradițional», și indicativul județului.”

6. La articolul 11 din norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Operatorii din domeniul alimentar trebuie să se asigure că laptele crud folosit pentru fabricarea produselor lactate ce prezintă caracteristici tradiționale îndeplinește cerințele stabilite în secțiunea IX cap. I din anexa III la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 853/2004/CE, cu amendamentele ulterioare.”

7. Anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 3

la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor

DIRECȚIA SANITAR-VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

DOCUMENT

de înregistrare sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor pentru unitatea în care se realizează produse alimentare care prezintă caracteristici tradiționale nr. din

Directorul executiv al Direcției Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere Cererea-tip nr. pentru acordarea derogărilor și înregistrarea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor a unității care deține atestat pentru fabricarea produselor alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale, înregistrată la Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, pentru acordarea derogărilor și înregistrarea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor a unității cu sediul în localitatea, str. nr., sectorul/județul, care deține atestat pentru fabricarea următoarelor produse tradiționale:

1.;
2.;
3.;
4.;

în baza Notei de constatare nr. din data de, întocmită de medicul veterinar oficial/inspectorul pentru siguranța alimentelor în cadrul, în temeiul prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 34/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind acordarea de derogări unităților care realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale de la cerințele menționate în Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 852/2004/CE privind igiena produselor alimentare, precum și de stabilire a procedurii de acordare a derogărilor și de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a unităților în care se realizează produse alimentare ce prezintă caracteristici tradiționale,

DISPUNE :

ÎNREGISTRAREA SANITAR-VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ÎN REGISTRUL SPECIAL, PT (produs tradițional)/indicativul județului/numărul de înregistrare al unității din registrul special

Director executiv,

.....

(numele și prenumele, semnătura și ștampila oficială)”

Art. II. — Prezentul ordin a fost emis cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 9 august 2022.
Nr. 131.

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008**

Văzând Referatul de aprobare nr. 3.548 din 14.12.2021, întocmit de Direcția generală siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică produselor de origine animală, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/627 al Comisiei din 15 martie 2019 de stabilire a unor modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra produselor de origine animală destinate consumului uman în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.074/2005 al Comisiei în ceea ce privește controalele oficiale, cu amendamentele ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 30 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Procedura de înregistrare a automatelor de vânzare a produselor alimentare se poate efectua și prin intermediul unei platforme dedicate online, pentru a cărei utilizare Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor elaborează ghiduri/proceduri detaliate destinate atât operatorilor din domeniu, cât și personalului responsabil din cadrul direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.”

2. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Produsele de origine animală obținute în unități cu vânzare cu amănuntul, destinate comercializării, trebuie să prezinte pe etichetă informația «PRODUS ÎN UNITATEA DE TIP», unde se înscrie tipul unității conform prevederilor anexei nr. 1, urmat de literele «VA», care semnifică «vânzarea cu amănuntul», indicativul județului și numărul de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor al unității.”

3. În anexa nr. 1 capitolul I punctul 2, litera b) se abrogă.

Art. II. — Centrele de prelucrare lapte independente care dețin documente de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor trebuie să solicite evaluarea unității în vederea obținerii documentului de autorizare sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, conform Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 57/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor a unităților care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin a fost emis cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la

serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 9 august 2022.
Nr. 132.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind condițiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în care poate fi efectuată procesarea laptelui crud care nu îndeplinește criteriile referitoare la numărul total de germeni prevăzute în secțiunea IX din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 168/2014

Văzând Referatul de aprobare nr. 3.550 din 14.12.2021, întocmit de Direcția siguranța alimentelor de origine animală din cadrul Direcției generale siguranța alimentelor,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare,

luând în considerație prevederile Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului, cu amendamentele ulterioare,

în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/627 al Comisiei din 15 martie 2019 de stabilire a unor modalități practice uniforme pentru efectuarea controalelor oficiale asupra produselor de origine animală destinate consumului uman în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.074/2005 al Comisiei în ceea ce privește controalele oficiale, cu amendamentele ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 alin. (8) lit. (b) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, care stabilește că statele membre, fără a compromite realizarea obiectivelor prezentului regulament, pot autoriza utilizarea laptelui crud care nu respectă criteriile prevăzute de anexa III secțiunea IX în ceea ce privește conținutul de germeni și celule somatice, la fabricarea brânzeturilor cu o durată de maturare de cel puțin 60 de zile și a produselor lactate obținute în cadrul procesului de fabricare a acestor brânzeturi,

având în vedere prevederile art. 10 lit. (b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind condițiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în care poate fi efectuată procesarea laptelui crud care nu îndeplinește criteriile referitoare la numărul total de germeni prevăzute în secțiunea IX din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 168/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 3 noiembrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *unitate de procesare a laptelui materie primă* — unitate cu spații, dotări și instalații adecvate în care se desfășoară activități pentru recepția laptelui crud provenit de la centre de colectare independente, centre de colectare aparținând unităților de procesare a laptelui materie primă sau direct din exploatații de producție a laptelui, depozitarea, tratarea și prelucrarea laptelui crud sub formă de produse lactate, depozitarea și livrarea acestora, inclusiv unitate de producere a înghețatei;

d) *centru de prelucrare lapte integrat/aparținând exploatației* — unitate dotată cu spații și echipamente pentru prelucrarea

laptelui crud provenit de la animalele din exploatarea proprie în produse lactate, într-o gamă sortimentală restrânsă, până la maximum 5 sortimente; în această categorie sunt incluse spațiile și facilitățile de la nivelul stânelor sau exploatarea unde laptele crud provenit de la animalele din exploatarea proprie este prelucrat în produse lactate și comercializat direct către consumatorul final la locul de obținere a acestora, în spații special amenajate în piețele agroalimentare, cu ocazia târgurilor, expozițiilor, manifestărilor organizate în perioada sărbătorilor religioase sau a altor asemenea evenimente publice, precum și livrarea în cantități mici către alte unități de vânzare cu amănuntul în conformitate cu prevederile normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor;”.

2. **La articolul 2, litera e) se abrogă.**

3. **La articolul 5 litera b), după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:**

„8. zerul și alte produse lactate rezultate în cadrul procesului de fabricare a brânzeturilor cu o perioadă de maturare de cel puțin 60 de zile trebuie să fie supuse, înainte sau în timpul

procesului de prelucrare, unui tratament termic care are un efect cel puțin echivalent cu pasteurizarea.”

4. **La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Brânzeturile cu perioadă lungă de maturare de cel puțin 60 de zile și produsele lactate rezultate în cadrul procesului de fabricare a acestor brânzeturi, obținute la nivelul centrelor de prelucrare lapte înregistrate sanitar-veterinar din lapte crud neconform, astfel cum este definit la art. 2 lit. f), trebuie etichetate în conformitate cu legislația în vigoare.”

Art. II. — Prezentul ordin a fost adoptat cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 9 august 2022.
Nr. 133.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

